אפילו ילדה דכזיתא למיטבל · פ"ה אפי' נעברה שבטנה לעטבל ומטמי ולא לתמה מי ליר יוחנן הך נמי כיון שלא לתמה כולא שרי רבי יוחנן ואיט מיוסב ור"ח מפרש וכן ר"ש אפי' ילדה דכזיתא למיטבל פי' שהילדה ומיחדת לעטבל תוך ל' כולאמר כפ' מפנין (מכת דף קכט:) דכתב רב חסדא שבלה תוך שבעים לילדה ותלתה ותמניה רבא *לעברסא ולאיתסילתא והשתא אמי שפיר דלא ולא לתמה מי ליר יוחנן ליר יוחנן אפילו לא היתה דומצת לעטבל לא יפיר רבי יוחנן דספק מבילה איט מטלתה מידי ולא לתמה וכזה לשון פחד. כהיתה דפ"ב דיבמות (דף טו·) לא מיבעיא לאבין דכזה בריה מיניה מיבא כפ' אלו דברים (פסחים דף שב:) מטמא שהוא לשון טמא נבי יבמתו כזה מיניה וכפ' ב"ש (ינמות דף קיב·) מכח כזה מיניה מיבא גם יש לפרש לשון פחד ובערוך "פי' לשון טמא: **חבר** שמת ובגיה מגורה מלאה פירות ט'· בפ"ק דחולין (דף י") נבי שחט ומצא סכין פגומה קאמר נמי אין ספק טוליא מידי ולא ולא מייתי מהך דחבר ושפחה מטוס הכשל הוי ספק טוב וכגיל ואפי' לקולא טוליא מידי ולא ה"ל לא שייך לאתויי הכא דהתם דמכל ומלה דאתי ספק ומוליא מידי ולא הכא הכא ודאי מטוס דהוי לאומרא:

בהמתו אוכלת · דוקא בהמתו כפ"ה דכל מה שהיא אוכלת מיקרי טרפה אכל אדם לאכול מדרבנן לאכול אכילת קבע וכן מטמא בהוספתא ומייתי לה בפ"ק דבילה (דף יג·) הכנים לבית שבלים לעשות מהן מיסה לאכל מהן טרפה ואין כפף מרגא ופטור וכן מטמא נמי מדנקט בהמתו והא דפריך במתנות בפרק רבי ישמעאל (דף מו·) אמאי דקאמר מירות הטובר טוכבים לאו פוטר מטוס כעלי כיסים פירות מעכירים שמוכרין תבואתן לעובדי סוכבים קודם מירות ואחר"וקונין אחר מירות אפשר דעבד כר' לעשיית פירות שיוכל להעבירם ולפטור שיכנים התבואה במתן שלה ומה הועילו חכמים בתקנתם מטמא דלגמרי פטור ה"פ עביד ליה כרבי לאעשיית ובמידי דמאכל בהמתה הועילו חכמים בתקנתם מיהו לא מירות הטובר טוכבים לאו שוטר רק טרפה כמו שהיה קודם מירות אחי שפיר לך ל"ש בשילוה פ"ק דבכורות (דף יח·): והשתא קשה כיון דהוי ולא מוכל לענין אכילת קבע אפילו הכניסה במון כדפריטים הכי אחי ספק ומוליא מידי ולא דתקשיבן לה בתוקפא מהוקנים וליכא למימר דספק מוליא מידי ולא דרבנן דהא דפסחים (דף פ·) · פריך מיניה אהא דקאמר התם כל מקום שטולה וכדרלם מוליא שם אין לריך בדיקה הא ולא אמן לריך בדיקה ובדיקה אמן הוי דרבנן דמדאוריתא בבטול בטלמא בני ואומר ר"י כדרבי אלעזר והשתא מ"מ חזינא הכא דטוליא מידי ולא דרבנן ובדיקה אמן נמי הוי דרבנן דמדאוריתא בבטול בטלמא בני ואומר ר"י דהא דקאמר הכא דהוו ולא לחומרייתא ועוד אומר ר"י דהא בחזקתא מהוקנים הייט בהכי דלא חזו אלא לבהמתו אבל מדאוריתא אינו אלא בטלה ומיהא לא מטמא דבטבל שרלה פני הבית אפילו אבילתו לר"ש מטמא דבטלה